

Največi slovenski časnik
v Zedenjenih državah.
Velja za vse leto ... \$3.00
Za pol leta \$1.50

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki.

The largest Slovenian Daily
in the United States.
Issued every day except Sundays
and Legal Holidays.
50,000 Readers

TELEFON PISARNE: 4687 CORTLANDT.

Entered as Second-Class Matter, September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under the Act of Congress of March 3, 1879.

TELEFON PISARNE: 4687 CORTLANDT.

NO. 16. — ŠTEV. 16.

NEW YORK, FRIDAY, JANUARY 19, 1917. — PETEK, 19. JANUARJA, 1917.

VOLUME XXV. — LETNIK XXV.

Grška in zaveznički.

VSA GRSKA ARMADA JE POD ZAVEZNICKO KONTROLO. — OSTRE DOLOČBE. — SEVERNO OD KORINTSKEGA ZALIVA NE SME IMETI NOBEN GRSKI DRŽAVLJAN OROZJA. — NOBENEGA SHODA, NOBENEGA ZBOROVANJA. — VSI VENIZELOSOVI PRISTAŠI, KATERE JE BILA GRŠKA VLADA ZAPRLA, SO ŽE NA PROSTEM. — POSEBNA VOJASKA KOMISIJA.

Washington, D. C., 18. januarja. — Tukajšnji grški poslanik je objavil danes besedilo note, katero so poslali pred kratkim zaveznički grški vladi.

Zaveznički zahtevajo med drugim tudi sledeče:

— Stevilo aktivnega vojaštva se mora primeroma zmanjšati. Grški popolnoma zadostuje, če ima vojake za vzdrževanje miru in za stražo.

Večinoma vso muncijo in druge vojaške potrebski ne morajo praviti Grki na polotoku Peloponezu.

V bodočnosti ne bo na celiem Grškem razen na Peloponezu nobenih strojnih pušk, nikakih topov in skoraj nobene muncije.

Grška vlada ne bo mogla zaukazati mobilizacije, tudi če bi hotela.

Grško armado in mornarico bodo kontrolirali zaveznički. Sestavili so posebno vojaško komisijo, ki bo imela vso zadevo v rokah.

Severno od Korintskega zaliva se ne sme vršiti noben grški shod, nobena javna skupščina. Vse demonstracije so najstrožje prepovedane.

Grške oblasti morajo izpustiti iz zapora vse one Grke, ki se zaprle zastran Venizelosa in njegove provizorične vlade.

Poveljnički prvega grškega armadnega zborna je izgubil svojo vojaško saržo.

Kot se čuje, se nahajajo skoraj vsi politični zločinici na prostem.

Grška vlada mora prisiti odpuščenja ter razobesiti na javnem mestu zavezničke zastave, katerim morajo vsi grški vojaki salutirati.

Zaveznički so nadalje obvestili grško vlado, da bodo v najkrajšem času izkrcali v Solunu še nekaj svojega vojaštva.

Grška pristanišča bodo toliko časa zablokirana, dokler ne bo grška vlada ugodila vsem tem zahtevam.

ooo

Ruski vojni minister.

GENERAL BELJAJEV JE POSTAL RUSKI VOJNI MINISTER. — TO JE ŽE ČETRTI, ODKAR JE IZBRUHNIL VOJNA. — RAZNE NOVICE IZ ZAVEZNICKIH DEŽEL. — NOVO ANGLEŠKO POSOJILLO. — NEMŠKI RAJHSTAG BO ZAČEL ZBOROVATI SREDI MESCA FEBRUARJA. — VELIKA ŽELEZNICA NE-SREČA V BLIŽINI PARIZA. — 16 MRTVIH.

London, Anglija, 18. januarja. — Reuterjeva brzjavna agentura je dobila iz Petrograda poročilo, da je imenovan naslednik vojnega ministra Šuvajeva general Beljajev.

General Beljajev je bil pomožni minister in načelnik generalnega štaba.

Knez Vladimir Volkovski, pomožni notranji minister in bivši predsednik dume, je stopil v pokoj.

Knez je bil prvi član dume, ki je dobil tako visoko mesto.

General Beljajev je star 54 let. Študiral je v Petrogradu in je vse izkušnje napravil z izvrstnim uspehom. Pred dvajsetimi leti je bil prideljen 42. artilerjski brigadi, pozneje pa je bil preuredil.

Za časa rusko-japonske vojne je bil šef generalnega štaba prve mandžurske armade.

Iza izbruhne vojne je general Beljajev že četrti ruski vojni minister. Njegovi predniki so bili general Suhomlinov, general Polivanov in general Šuvajev.

Pariz, Francija, 18. januarja. — V bližini Pariza se je pripetila velika železnička nesreča. Dva vlada sta se trčila, vsled česar je bilo mrtvih šestnajst vojakov in preko štirideset težko ranjenih.

London, Anglija, 18. januarja. — Angleška vlada je najela v Indiji veliko posojila. Ves izposojeni denar bodo porabili v vojaške svrhe.

Berlin, Nemčija, 18. januarja. — Poročnik Angel, mornariški atašej tukajšnjega ameriškega poslanstva, je zelo nevarno zbolel. Prepeljati so ga morali v bolnišnico. To je že tretji član ameriškega poslanstva, ki je zbolel iz začetka vojne.

London, Anglija, 18. januarja. — Neka tukajšnja brzjavna agentura je dobila iz Amsterdama poročilo, da bo začel nemški državni zbor dne 10. februarja zborovati. Seje bodo precej dolgo trajale, ker imajo poslanici rešiti veči važni točki. Poslanci, ki se nahajajo na fronti, so že dobili povelje, naj se vrnejo.

Delovanje križarke "Moewe". Operacije v Dobrudži.

VSE JE PREPRIČANO, DA JE POTOPILA NAD PETINDVASET ZAVEZNICKIH TRGOVSKIH LADIJ NEMŠKA POMOŽNA KRIŽARKA "MOEWE". — BAJE NI UTONIL NOBEN AMERIŠKI DRŽAVLJAN. — KRIŽARKA JE ČRNO POBARVANA INIMA NEKATERA BELA ZNAME NJA. — PARNIKA "DRINA" IN "SAMARA" VJETA. — KRIŽARKA JE Z ŽIVEŽEM IZBORNO PRESKRBLJENA. — SKORAJGOTOVOTO SE JE POTOPILO MNOGO LJUDI. — ANGLEŠKE LADJE SO DOBILE POVELJE ODPLUTI V SEVERNİ DEL ATLANTSKEGA OCEANA. — BRAZILSKA VLADA NOČE VSEGDA OBJAVITI.

Rio di Janeiro, Brazilija, 18. januarja. — Sedaj so prepričani, da je parnik, ki je povzročil strah med trgovskimi ladijami v južnem Atlantiku, pomožna križarka "Moewe", ki je prejšnje leto uničila toliko trgovskih ladij in v jih angleški parnik "Appam".

Kakor pripoveduje nekatera poročila, je prišel 16. januarja v pristanišče São Vicente na Capverdske otokangleški parnik "Yarrowdale" in je pripeljal s seboj 400 mož brojčno posadko osnih parnikov, katere je potopila nemška križarka.

Ameriški konzul je brzojavil iz Pernambuco, da je prišel tja več Amerikanec, ki so se rešili iz potopljenih parnikov.

Konzul tudi pravi, da ni bil potopljen niti eden ameriški parnik in da so vsi Amerikaneci, ki so se rešili, tvorili posadko parnikov tujih narodov.

Kakov se poroča, je "Moewe", odplula iz nemškega pristanišča Kiela pod dansko zastavo. Da se pa ne bi takoj opazilo, da je obořena križarka, je imela na krovu, na poveljniškem mostu, tovor sena.

Ko so nazadnje videli križarko, je bila pobarvana črno z belimi znanimi. Na krovu ima štiri torpede, mnogo več pa jih ima v rezervi. Domnevajo se, da ima tudi pripravo za polaganje min.

Ima tudi več vrst poveljniških mostov, tako da se more most vsak čas spremeniti, kar daje križarki drugo obliko.

Črna tudi poleg enega stalnega še dva pomožna dimnika, ki se lahko odstranita in zoper postavita.

V zadnjem času je bila križarka večkrat prebarvana in pod zadnjo se še vidi danska zastava.

Tudi japonski parnik "Hudson", katerega je vjela "Moewe", je pod poveljstvom nemške posadke pripeljal v Pernambuco ljudi, ki so se rešili iz potopljenih parnikov. "Hudson" ostane v pristanišču kot vojni plen in bo pod nadzor-

železniška nezgoda.

Drča je palnila delavski vlak Seattle, Port Angeles & Western železnice s tira blizu Majestica, da je padel sto čevljev nizvod.

Tri osobe so mrtve in 26 jih je ranjenih. Vlak je peljal delavce in material, ko se je blízel novi zaseki. Naenkrat je na grijcu zagrevalo, od njega se je odtrgala ve-

lka drča in vrgla vlak s tira po bregu nizvod.

Sstroj se je trikrat zaspkal in potem je obležal na bregu. Odspolali so takoj pomožni vlak, ki je prepeljal ranjence v Port Angeles.

ROJAKI, SLOVENCI, SPOMINAJTE SE SLOVENSKIH REVEZ V STAREM KRAJU!

Pošiljateljem denarja.

Se vedno se lahko denar pošlje v staro domovino po brezplačnem brezjavu in potom pošte, toda sprememamo ga le pod pogojem, da se vsled vojne mogoče izplača z zamudo.

Denar ne bo v nobenem slučaju izgubljen, ampak nastati zamorejo le

po desarni nakaznici "pošlje naj se brezjavu", naj priponi

CENE :

K: 10.00.....	1.50	K: 120.00.....	15.60
K: 15.00.....	2.15	K: 130.00.....	16.30
K: 20.00.....	2.75	K: 140.00.....	18.20
K: 25.00.....	3.40	K: 150.00.....	19.50
K: 30.00.....	4.05	K: 160.00.....	20.80
K: 35.00.....	4.70	K: 170.00.....	22.10
K: 40.00.....	5.35	K: 180.00.....	23.40
K: 45.00.....	6.00	K: 190.00.....	24.70
K: 50.00.....	6.65	K: 200.00.....	26.00
K: 55.00.....	7.25	K: 250.00.....	32.50
K: 60.00.....	7.90	K: 300.00.....	39.00
K: 65.00.....	8.55	K: 350.00.....	45.50
K: 70.00.....	9.20	K: 400.00.....	52.00
K: 75.00.....	9.85	K: 500.00.....	65.00
K: 80.00.....	10.50	K: 600.00.....	78.00
K: 85.00.....	11.15	K: 700.00.....	91.00
K: 90.00.....	11.80	K: 800.00.....	104.00
K: 100.00.....	12.00	K: 900.00.....	117.00
K: 110.00.....	14.30	K: 1000.00.....	129.00

TVRDINA FRANC SAMKNER,

New York, N. Y.

OBSTRELJEVANJE ŽELEZNIKE POSTAJE V BORBOSI. — NAPREDOVANJE ARMADE POD Poveljstvom GENERALA ARZA. — POROČILO RUSKEGA GENERALNEGA STABA. — RUMUNI SO SE ODLIKovali južno od Praleje. — MANJŠI ARTILERIJSKI SPOPADI OB REKI DONAVI. — RUSI IN RUMUNI SO BAJE ODVZELI NEMŠKIM ČETAM MESTO BRAJIL.

London, Anglija, 18. januarja. — Neka brezplačna brzjavka iz Petrograda naznana, da so se vršili zadnji dnevi v okolici Brajile silno vroči spopadi. Rusom in Rumunom se je slednji posrečilo prepoditi sovražnika iz mesta. Umaknil se je z velikimi izgubami. Ruske in rumunske čete so zavzele mesto.

Sofija, Bolgarsko, 18. januarja. — Vrhovno poveljstvo bolgarskega glavnega stana se glasi:

— Naša artillerija na desnem bregu reke Donave je čisto razstrelila železniško postajo v Borbosi. Zdaj obstreliju artillerija cesto, vodeča proti Galacu. Sovražniku je transport po tej cesti skoraj nemogoč.

Pri Izaciji, ki leži ob reki Donavi, je potopila naša artillerija sedem vlačilnih čolnov in nek torpednih čoln.

Berlin, Nemčija, 18. januarja. — Med dolinama rek Susite in Putne se je posrečilo četam generala Arza zaveti več važnih sovražnih pozicij.

Zmagovalci so vjeli skoraj tristo Rumunov in zapolnili veliko vojnega materiala.

Poročilo vrhovnega poveljstva se glasi:

— Armadna skupina nadvojvode Jožefa: Južno od deželne ceste vodeče proti Oitzu smo odbili vroči ruski napad.

Armadna skupina generala Mackensena: V Dobrudži je obstrelioval sovražnik naše pozicije. Kljub vsestranski pripravljenosti ni mogel veliko opraviti. Vojaške operacije zelo ovira slabo vreme.

Petrograd Rusija, 18. januarja. — Poročilo, ki ga je izdal ruski generalni štab, se glasi:

— Sovražniku so se izjavili vsi napadi, ki jih je v prizoril proti dolini Oitzu. Rumuni so odbili nemški napad južno od Monestar-Kazinu.

Na ostali fronti do Donave je položaj neizprekinjen.

ooo

Poljski podkralj.

CESAR VILJEM JE IMENOVAL PODKRALJEM POLJSKE VACLAVA NIEMOJEWSKEGA. — PODKRALJ JE VNUK PREDSEDNIKA ZADNJE POLJSKE NARODNE VLADE. — ZNAČILNA PROKLAMACIJA. — RUSI SO BILI ZAVZELI OZEMLJE, KI JE PRIPADALO POLJAKOM. — NEKOLIKO ZGODOV

"GLAS NARODA"

(Slovenian Daily.)

Owned and published by the

SLOVENIAN PUBLISHING COMPANY
(a corporation.)

FRANK SAKSER, President,

LOUIS BENEDIK, Treasurer

Place of Business of the corporation and addresses of above officers:
82 Cortlandt Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

Na celo leto velja list za Ameriko in	Za pol leta za mesto New York..	2.00
Canada	Za Evropo za vse leto	4.50
Za pol leta	Za Evropo za pol leta	2.50
Na celo leto za mesto New York..	Za Evropo za četrt leta	1.70

"GLAS NARODA" izhaja vsak dan izvzemši nedelj in praznikov.

"GLAS NARODA"

("Voice of the People")

Issued every day except Sundays and Holidays.

Subscription yearly \$2.00.

Advertisement on agreement.

Dopolnil brez podpisu in osebnosti se ne pričujejo.

Denar naj se blagovoli pošljati po — Money Order.

Pri spremembah kraja naročnikov prosimo, da se nam tudi prepišete hivališče naznani, da hitreje najdemo naslovnika.

Dopisom in pošiljatvam naredite ta naslov:

"GLAS NARODA"

82 Cortlandt St., New York City.

Telefon 4687 Cortlandt.

AMERICAN ASSOCIATION
MEMBERSHIP LABEL
SLOVENIAN LANGUAGE NEWS

Brezobzirno potapljanje.

Naše domnevanje se je zopet uresničilo.

Pred par tedni, ko se je začela doba mirovnih not in predlogov, smo rekli, da hoče zvrniti Nemčija vso svojo odgovornost glede vojne na zaveznike.

Stopila je pred svet rekoč:

— Jaz sem pripravljena pod ugodnimi pogoji skleniti mir. Ako zaveznički te moje ponudbe ne sprejmejo, odlagam vso odgovornost za nadaljnjo prelivanje krvi in za nadaljnje grozote vojne.

Zaveznički niso bili z njenim predlogom zadovoljni.

In kakor hitro je nemška vlada sluhila, da ne bodo zadovoljni, se je poslužila metode, ki se je v sedanji vojni še najbolj obnesla.

Nemški podmorski čolni so zopet stopili v akcijo, nemške pomožne križarke zopet potapljujo zavezniške trgovske ladje ter tudi ladje nevtraleev, ki prevažajo živila in druge potrebuščine namenjene za zavezničke.

Predvčeranjem je doseglo v New York iz Južne Amerike poročilo, da je ena sama nemška pomožna križarka potopila tekom enega meseca triindvajset zavezniških trgovskih ladij.

To je uspeh, na katerega so Nemci lahko poposni.

Res je to čisto navadno piratstvo, toda pomisliti je treba, da je zdaj vojna in da se vojna dosti ne briga za zakonik.

Nemčija se bo držala gesla:

— Mi smo že zeli miru in tudi zdaj hrepenimo po njem, toda zaveznički ga nočejo, ampak nas nameravajo steti in popolnoma uničiti. Mi zdaj več nismo v ofenzivu, pač v silobranu. Človeku v silobranu je pa dovoljeno vsako sredstvo.

Potapljalci bodo brezobzirno vse, kar bodo dobili.

Ako jim bo kdo očital nepostavnost, bodo pokazali z mogočno gesto na zavezničke, češ, oni so vse to zakrivili, oni so odgovorni za nadaljevanje vojne.

Pomisliti je treba, da delajo zavezničkim s potapljanjem trgovskih ladij silno škodo.

Tovor, ki ga ima na sebi ena sama trgovska ladja, je za zavezničke večjega pomena kot napredovanje za par sto metrov bodisi na tej ali na oni fronti.

Zaveznički so odrezali Nemčiji promet z Ameriko. Toda nekaj nemških podmorskih čolnov in pomožnih križark je izven te blokade in te ladje so največji strah zavezničkih.

To orožje samo jim sicer ne bo skrivilo hrbita, pač bo pa pripomoglo, da se jim bo v kratkem času skrivil.

000

Nekaj o združenju.

Zadnji dve leti se govori veliko o združenju vseh jugoslovanskih narodov.

Ta ideja je popolnoma naravnata in se bo v bodočnosti tudi vresničila, kljub temu, da ji je zadala svetovna vojna silen udarec.

Dozdaj smo bili vajeni govoriti o Slovencih kot o kompatnem celoti, kajti pojmi kot Gorenjec, Dolnjec, Notranjce, Kranjce, Korošec, Štajerc in Primorec polagoma izginjajo.

Narod, meječ na Nemce, Italijane, Hrvate in Ogreje — slovenski narod.

Tudi svoj književni jezik imamo. Razumemo ga vse in se ga poslužujemo v pisavi.

Kot vse drugi narodi govorimo tudi mi različne dialekte, ko je pa treba kako stvar zapisati, zapišemo v književnem jeziku.

Zadnjirčas je začelo izhajati v Ameriki dvoje ali troje časopisov, ki niso slovenski, pač pa ogrsko-slovenski.

Najbolj žalostno je to, da ne razumejo berila niti Slovenci niti Ogrski Slovenci.

Namesto, da bi napravili korak naprej, smo napravili velik korak nazaj. Namesto združevati, smo se začeli cesti.

Kaj bi bilo, če bi začeli Primoreci izdajati list v svojem naročju, ter Štajerci in Korošci v svojem?

Pripoznamo, da so imeli Slovenci, prebivajoči na Ogrskem, malo stika z ostalim slovenskim narodom. Ker so imeli svojih šol, se jih je na tisoče pomagdžarilo.

GEN. LYAUTHEY, FRANC. VOJ. MINISTER S SVOJO ŽENO.

Hodili so v madžarske šole, naučili so se madžarskega pravopisa in madžarsčine.

Slovenskega narečja pa niso pozabili, in če so hoteli zapisati kaj slovenskega, so zapisali v narečju z madžarskim pravopisom.

Ali ni naša naloga in sveta dolžnost vcepiti tem ljudem, da so Slovenci kakor smo mi, ali ni naša naloga seznaniti jih s književno slovenščino in jih tako tesneje privezati nase?

Nikar jim ne dokazujte, da so nekaj drugega kot — Slovenc!

Odtujujte jih v vseh ozirih madžarskemu uplivu!

Ako boste vpoštevali te nasvete, boste delali za združenje, če boste pa šli naprej po poti, katero ste nastopili, boste imeli razkol in njega posledice na svoji vesti.

— k.

Predavanje v Chicagi.

Dogodki zadnjega časa so povzročili, da se je pričelo zopet žahavneje pisati o jugoslovanskem gibanju, toda žal, večinoma le v Jugoslavonem, in zlasti tam Slovencem nasprotne smislu. Večinoma vsi slovenski listi so se dotaknili vesti, da namerava Avstrija ustvariti novo jugoslovansko državo kar na dva načina, to priliko so porabili nekateri tudi v to, da so primerjali to "avstrijsko" Jugoslavijo z ono, po kateri strene in za katero se bore rodoljubni Slovenci. Hrvati in Srbi, za katero se potegujejo Slovenska Liga, Hrvatski Savez in Srb. Nar. obrana in katere prvoberite je Jugoslovanski Odbor v Londonu. To primerjanje bi morallo vsekakor ugodno izpasti za svobodno Jugoslavijo, v kateri bi bil združeni troimenski narod sam svoj gospod prost in neodvisen, kajti od največje zatrilecje Slovanov, sovražne nam Avstrije, nam ni nicedesar dobrega pričakovati, pa četudi nam nudi svobodo na — papirju.

Ditelje in boritelje za svobodo naroda, pri nas pa se čejo klic: Križaj ga! So-hi, Hrvatje in Srbij boj zaveznici, rodoljubni, kakor smo mi, in ali nam ni popolnoma niznar za naše lastno svobodo in našo blagor? — Skoro bi rekeli, da je temu takoj, kajti veliko dejstevje je, ki pričajo za resničnost tega naziranja. Poglejmo samo IL Jugoslovansko Zborovanje v Pittsburghu, Pa.: hrvatsih v srbskih delegatov je bilo nad štiristo, nekaj celo iz Južne Amerike, slovenskih pa, ako se ne motim, osem. Poglejmo dalje delovanje hrvaških in srbskih rodoljubnih društev, kako kar tekmujejo med seboj v prireditvah v prid jugoslovanskega gibanja, pri nas Slovencih niti besedice ne sme omemniti o tem.

Hrvatje in Srbija prirejajo javne ljudske shode za razsirjevanje jugoslovanske misli, pri nas Slovencih se nje ne game, kvečenju da smo všeči takoreč posili privrsek hrvatskim in srbskim prireditvam.

Ihavatski Sokol je sprejel na 11. Jugoslovanskem Zboru domoljubno rezolucijo in posvetil svoje delovanje v prid jugoslovanskemu gibanju, o Slovenkem Sokolu, katerega načelo je širiti in povzdraviti narodno zavest, ni nicesar čuti. (Pri tej priliki opozarjam na veselico Hrvatskega Sokola v Chicago, katera se bo vršila 21. t. m. ob dveh popoldne v Češko-Slovensko-Ameriški dvoran na 144C W. 18. St. in katere čisti dobiček bo namenjen Jugoslovanskemu Odboru v Londonu. Želite je, da bi se Slovenci udeležili te veselice v čim največjem številu, da pokažejo svoje simpatije do svojih bratov in priznanje za njih domoljubno delovanje).

Moti se pa, kdor tako sodi, kajti nekadanji zagovorniki osvoboditve Jugoslovjan izpod avstrijskega jarma so postali indiferenti ali pa celo nasprotnujejo in ovajato to gibanje. Čudno tedaj nidi da se oni maščevali pristasti, ki so ostali med Slovenci še zvesti jugoslovanskemu gibanju, ne upajo prav na dan s svojim zagovarjanjem, kajti splošno ljudsko mnenje se je vsled neprestanega hujšanja obrnilo zoper v smer, ki je naravnost škodljiva narodovi blaginja. Vsakdo, ki bi sedaj drznil zagovarjati jugoslovansko gibanje, ima v najboljšem slučaju pričakovati nemeh od strani onih, ki so bili ali zavedni, ali ki menijo, da so vse to učenost v zakup. Prigoditi pa se celo zna, da se fanatični naščevalni narodno skupino zoper v smer, ki je nezimeren "dobroljubivost svobodo".

Prav poslednji čas je toraj že, da se tudi Slovenci predramimo in da začemo skupno s Hrvati in Srbji delovati za našo narodno svobodo, in resnično svobodno Jugoslavijo.

Toliko o pokojnem za danes. Po greb se bo vršil v soboto jutro ob 9. uri iz slovenske cerkve sv. Jurča.

Največje gledališče.

Mesač oktobra prihodnjega leta bo zgrajeno v New Yorku največje gledališče na svetu. Gledališče bo zavzenalo na Broadway-u cel blok, imelo bo dve velikanski dvorani in bo stalo osem milijonov dolarjev.

V zadnjem času je pričel zlasti znani slovenski zdravnik v Clevelandu, O. g. dr. F. J. Kern, buditi narodno zavest in neomajno zasmehovan in zasramovan. Za svoj neustrašen nastop in neomajno narodno zavest bi pač zasluzili drugačno plačilo. Hrvatje in Srbi znajo cenni svoje narodne va-

narodnjak g. dr. Kern v Chicago kjer bo imel na seji podružnice Slovenske Lige predavanje o uspehih in zaključkih II. Jugoslovanskega Zborovanja, o naši narodni dolžnosti in o splošnem položaju sploh.

Predavanje obeta biti zelo zanimivo, vsled česar je pričakovati obilne udeležbe. Vabljeni so vse članji podružnice Slovenske Lige da se udeležte tega predavanja in privedejo tudi svoje znanje in prijatelje s seboj. Predavanje se bo pričelo ob osmilj zvečer v Narodni dvorani, sobe štv. 2, vogal W. 18. St. in So. Racine Ave.

Rojak, ki se zavedate svojega pokoljenja, ki stremite za boljšo bodočnost svojega naroda, obiskite to predavanje in izpričajte s svojo navzočnostjo javno svojo narodno zavest. Pričakovati je, da se bodo rojaki v obilnem številu odzvali temu pozivu, zlasti še, ker ni nobene vstopnine. — Slovanski gostje dobrodošli.

Rodoljubi, vsi toraj v nedeljo 21. t. m. k predavanju v Narodno dvorano.

Rojak, ki se zavedate svojega pokoljenja, ki stremite za boljšo bodočnost svojega naroda, obiskite to predavanje in izpričajte s svojo navzočnostjo javno svojo narodno zavest. Pričakovati je, da se bodo rojaki v obilnem številu odzvali temu pozivu, zlasti še, ker ni nobene vstopnine. — Slovanski gostje dobrodošli.

Rodoljubi, vsi toraj v nedeljo 21. t. m. k predavanju v Narodno dvorano.

Rojak, ki se zavedate svojega pokoljenja, ki stremite za boljšo bodočnost svojega naroda, obiskite to predavanje in izpričajte s svojo navzočnostjo javno svojo narodno zavest. Pričakovati je, da se bodo rojaki v obilnem številu odzvali temu pozivu, zlasti še, ker ni nobene vstopnine. — Slovanski gostje dobrodošli.

Rodoljubi, vsi toraj v nedeljo 21. t. m. k predavanju v Narodno dvorano.

Rojak, ki se zavedate svojega pokoljenja, ki stremite za boljšo bodočnost svojega naroda, obiskite to predavanje in izpričajte s svojo navzočnostjo javno svojo narodno zavest. Pričakovati je, da se bodo rojaki v obilnem številu odzvali temu pozivu, zlasti še, ker ni nobene vstopnine. — Slovanski gostje dobrodošli.

Rodoljubi, vsi toraj v nedeljo 21. t. m. k predavanju v Narodno dvorano.

Rojak, ki se zavedate svojega pokoljenja, ki stremite za boljšo bodočnost svojega naroda, obiskite to predavanje in izpričajte s svojo navzočnostjo javno svojo narodno zavest. Pričakovati je, da se bodo rojaki v obilnem številu odzvali temu pozivu, zlasti še, ker ni nobene vstopnine. — Slovanski gostje dobrodošli.

Rodoljubi, vsi toraj v nedeljo 21. t. m. k predavanju v Narodno dvorano.

Rojak, ki se zavedate svojega pokoljenja, ki stremite za boljšo bodočnost svojega naroda, obiskite to predavanje in izpričajte s svojo navzočnostjo javno svojo narodno zavest. Pričakovati je, da se bodo rojaki v obilnem številu odzvali temu pozivu, zlasti še, ker ni nobene vstopnine. — Slovanski gostje dobrodošli.

Rodoljubi, vsi toraj v nedeljo 21. t. m. k predavanju v Narodno dvorano.

Rojak, ki se zavedate svojega pokoljenja, ki stremite za boljšo bodočnost svojega naroda, obiskite to predavanje in izpričajte s svojo navzočnostjo javno svojo narodno zavest. Pričakovati je, da se bodo rojaki v obilnem številu odzvali temu pozivu, zlasti še, ker ni nobene vstopnine. — Slovanski gostje dobrodošli.

Rodoljubi, vsi toraj v nedeljo 21. t. m. k predavanju v Narodno dvorano.

Rojak, ki se zavedate svojega pokoljenja, ki stremite za boljšo bodočnost svojega naroda, obiskite to predavanje in izpričajte s svojo navzočnostjo javno svojo narodno zavest. Pričakovati je, da se bodo rojaki v obil

SLOVENSKO

svete Barbare

ZA ZEDINJENE DRŽAVE SEVERNE AMERIKE.

Sedež: FOREST CITY, PA.

Inkorporirano dne 21. januarja 1902 v državi Pennsylvania.

GLAVNI URADNIKI:

Predsednik: F. S. TAUCHEL, 674 Ahsay Ave., Rock Springs, Wyo.
 Podpredsednik: JAKOB DOLENČ, box 181, Broughton, Pa.
 Tajnik: FRANK PAVLOVČIČ, box 647, Forest City, Pa.
 Pomorski tajnik: AUGUST GOSTIŠA, box 310, Forest City, Pa.
 Blagajnik: JOSIP MARINČIČ, 5805 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.
 Zaupnik:

NADZORNKI ODBOR:

Predsednik nadz. odbora: JOSIP PETERNEL, box 95, Willfolk, Pa.
 1. nadzornik: JERNEJ HAFNER, box 95, Federal, Pa.
 2. nadzornik: IVAN GROŠELJ, 885 E. 137th St., Cleveland, Ohio.

POROTNI ODBOR:

Predsednik porot. odbora: MARTIN OBREŽAN, box 72, E. Mineral, Kans.
 1. porotnik: FRANC TEROPČIČ, R. F. D. No. 3, box 146, Fort Smith, Ark.
 2. porotnik: JOSIP GOLOB, 1916 So. 14th St., Springfield, Ill.

VRHOVNI ZDRAVNIK:

Dr. JOSIP V. GRAIEK, 843 E. Ohio St., Pittsburgh, Pa.

Uradno glasilo: "GLAS NARODA", 82 Cortlandt St., New York, N. Y.

Cenjena društva, oziroma njih uradniki so naprošeni pošljati vse dopise direktno na glavnega tajnika in nikanor drugemu. Denar naj se pa poslje edino potom postnih, ekspreznih ali bančnih deurnih nakaznic, nikanor pa ne potom privatnih čekov, na naslov: Frank Pavlovič and Farmers & Miners National Bank, Forest City, Pa.

V slučaju, da opazijo društveni tajniki pri poročilih glavnega tajnika kakšne pomembljivosti, naj to neupodoma naznamo uradu glav. tajnika, da se zame ne napaku popraviti.

Cenjeni člani, članice in postajni uradniki:

Znano Vam je, da sem bil pri zadnji konvenciji izvoljen glavnim tajnikom, kateri posel sem prevzel dne 13. t. m.

Da bo zagotovljen napredok naši dični organizaciji, napel bom vse moči. Kjer boče biti pa napredok, tam se mora delati in zanimati za dobro in pravilno poslovanje. Da mi bo mogoče pravilno in točno poslovati, je odvisno po le do Vas.

Ros je, da je mnogo zaostalega dela, katerega bom skušal v najkrajšem času rešiti; zatoraj prosim, da se mi za sedaj oprosti, če se bom z odgovori malo zakanšil.

Ne bom tudi pozabil, da je zadnja konvencija odobrila zunanjje s kako obstoječo organizacijo. Ker je to želja splošnega člana stva in moja, jo bom skušal prejkomogoče uresničiti z Vašo pozemojo.

Pokažimo drugim, da je združenje mogoče. V združenju je moč ter zasišan obstanek podprtih organizacij.

Nadalje bi prosil vse postajne tajnike, da se strogo drže pravil: kajti od moje strani bom gledal, da se pravila ne bodo kršila. Kjer se upoštevajo pravila, tam ni pritožb. Vsak član je dolžan poznati pravila. Neznanje pravil se ne bo upoštevalo, kot kar morebitni vzrok. Neupoštevanje pravil je navadni vzrok večnih naklad. Postajni tajniki so naprošeni, da vse uradne liste natanko izpolnijo ter v pravem času pošljajo v glavni urad. To je pogoj pravilnega poslovanja.

Članstvo naj pazno zasleduje vsa poročila in dopise v uradnem glasili. Ravno tako je članstvo prošeno, da me na vsako pomanjkljivost oziroma napako opozori.

To so zasedaj moja navodila in verujte mi, če se bodo upoštivala, bo organizacija napredok zasiguran.

Za Vašo naklonjenost in požrtvovalnost se Vam v naprej zahvaljujem.

Frank Pavlovič,
tajnik S. P. Dr. Sv. Barbare.

OPOMBA: — Postajam, katera so naročila pisalni papir in kovorte, poročam, ga pošjem kakor hitro za dobim; zatoraj prosim, da moje potrpljenja.

IMENIK IN NABLOVI POSTAJNIH TAJNIKOV: — s. R. F. D. No. 22; blagajnik: Andrej Urbančič, 10314 and Cross-st.; vti v La Salle, Ill.

Postaja štev. 1:

Predsednik: Fr. Telban; tajnik: Matija Kamin, box 491; blagajnik: Martin Muhič; vti v Forest City, Pa.

Seja vsako prvo nedeljo.

Postaja štev. 2:

Predsednik: Albin Bohnič, box 8; tajnik: Filip Vozel, box 182; blagajnik: Leopold Kolenc, box 114; vti v Jenny Lind, Ark.

Postaja štev. 3:

Predsednik: Luk Butija, box 263; tajnik: Frane Močnik, box 133; blagajnik: Peter Raspotnik, box 241; vti v Moon Run, Pa.

Postaja štev. 4:

Predsednik: Ivan Bree, 677 Bennett St.; tajnik: Anton Osolnik, 868 Bennett St.; blagajnik: Josip Šperlik, 864 Bennett St.; vti v Luzerne, Pa.

Postaja štev. 5:

Predsednik: Ivan Kranjc, R. F. D. No. 110; tajnik: Ferdo Piček, R. F. D. No. 106; blagajnik: Jurij Kokelj, R. F. D. No. 77; vti v Altus, Ark.

Postaja štev. 6:

Predsednik: Ivan Prostor, 6129 St. Clair Ave.; tajnik: Josip Terbove, 1636 E. 38 St.; blagajnik: Jurij Turk, 1127, Norwood Rd.; vti v Cleveland, Ohio.

Postaja štev. 7:

Predsednik: Josip Novak, R. F. D. No. 22; tajnik: Ivan Marušič, box 183; tajnik: Matija Ogradi, box

89; blagajnik: Josip Fritzel, box 41; vti v Huntington, Ark.

Postaja štev. 16:
 Predsednik: Ivan Fatur; tajnik: Anton Sotler, box 212; blagajnik: Anton Vehovec, box 28; vti v Willock, Pa.

Postaja štev. 17:
 Predsednik: Mihal Malz, box 155; tajnik: Jakob Dolenc, box 181; blagajnik: Ivan Škerbec, box 183; vti v Broughton, Pa.

Postaja štev. 18:
 Predsednik: Josip Zupan, box 66, RR 2, Pittsburgh, Kans.; tajnik: Ivan Jager, RR 2, Cherokee, Kans.; blagajnik: Albin Volk, RR 2, box 57, Pittsburgh, Kans.

Postaja štev. 19:
 Predsednik: Josip Hočevar, R. F. D. No. 2, box 13½; tajnik: Michael Hočevar, R. F. D. No. 2, box 11½; blagajnik: Franc Gregorčič, R. F. D. No. 2, box 11½; vti v Bridgeport, Ohio.

Postaja štev. 20:
 Predsednik: Al Tomazin, box 403; tajnik: Mihal Baloh, box 212; blagajnik: Ivan Zagore, vti v Claridge, Pa.

Postaja štev. 21:
 Predsednik: Ivan Susman, 4 S. William St.; tajnik: Fr. Gregorka, 38 Douglas St.; blagajnik: F. Čuk, 541 Jefferson St.; vti v Little Falls, N. Y.

Postaja štev. 22:
 Predsednik: Paul Mauri, box 262; tajnik: Ignac Murshetz, box 328; blagajnik: Jakob Dolinar, 328; blagajnik: Jakob Dolinar,

Postaja štev. 23:
 Predsednik: Josip Burcar, 2120 So. 18th St.; tajnik: Josip Golob, 1916 So. 14th St.; blagajnik: Ant. Kužnik, 1201 So. 19th St.; vti v Springfield, Ill.

Postaja štev. 24:
 Predsednik: Jos. I. Valenčič, box 342; tajnik: Žuka Bergant, box 411; blagajnik: Frank Gerlina, box 388; vti v Primero, Colo.

Postaja štev. 25:
 Predsednik: Ant. Pečar, RFD. No. 3, box 137; tajnik: Frane Jerospič, RFD. No. 3, box 146; blagajnik: Ivan Belle, RFD. No. 3, box 166; vti v Fort Smith, Ark.

Postaja štev. 26:
 Predsednik: Josip Modic, 877 E. 137 St.; tajnik: Ivan Grošelj, 855 E. 137 St.; blagajnik: Alojzij Izanc, 15523 Saranac Rd.; vti v Cleveland, Ohio.

Postaja štev. 27:
 Predsednik: Ignac Juvan, RR. No. 8; tajnik: Josip Miklaue, RR. No. 8; blagajnik: F. Klučevšek, RR. No. 8; vti v Pittsburgh, Kan.

Postaja štev. 28:
 Predsednik: Ivan Škrjane, 1668 E. 29 St.; tajnik: Fr. Petrič, 1709 E. 29 St.; blagajnik: Jakob Skapin, 1861 E. 29 St.; vti v Lorain, Ohio.

Postaja štev. 29:
 Predsednik: Josip Jereb, box 166; tajnik: Ivan Golob, 614 - 10 St.; blagajnik: Anton Oblak, box 134; vti v Rock Springs, Wyo.

Postaja štev. 30:
 Predsednik: Ant. Rahne, box 173; tajnik: Jakob Ahčan, 305 Fayal Rd.; blagajnik: Lovrene Smolej, 305 Douglas Ave.; vti v E. Palestine, Ohio.

Postaja štev. 31:
 Predsednik: Josip Hudale, 429 Robison St.; tajnik: Martin Tomšič, 1126 Maple Way; blagajnik: Josip Kos, 5732 Natrona Ave.; vti v Pittsburgh, Pa.

Postaja štev. 32:
 Predsednik: Josip Hudale, 429 Robison St.; tajnik: Martin Tomšič, 1126 Maple Way; blagajnik: Josip Kos, 5732 Natrona Ave.; vti v Braddock, Pa.

Postaja štev. 33:
 Predsednik: Iv. Marinčič, 3563 E. 80 St.; tajnik: Josip Vrček, 7720 Osage Ave.; blagajnik: Iv. Sulen, 3614 E. 80 St.; vti v Cleveland, Ohio.

Postaja štev. 34:
 Predsednik: Josip Kulovitz, 360 W. Mineral; tajnik: Ivo Novak, box 12, Piper, Ala.; blagajnik: Josip Fitz, Piper, Ala.

Postaja štev. 35:
 Predsednik: Ivan Pucel, box 133; tajnik: Matija Ogradi, box

222; tajnik: Frank Kumerdy, box 56; blagajnik: Martin Korosec, box 205; vti v Ralphston, Pa.

Postaja štev. 36:
 Predsednik: Franc Lozekar, box 5, Dietz, Wyo.; tajnik: Tomaž Pire, box 399, Sheridan, Wyo.; blagajnik: Frank Voler, Dietz, Wyo.

Postaja štev. 37:
 Predsednik: Mihal Pencil, box 33, Ringo, Kans.; tajnik: Franc Birk, box 107, Radley, Kans.; blagajnik: Ivan Dolar, box 42 - Radley, Kans.

Postaja štev. 38:
 Predsednik: Ivan Demšar, box 204; tajnik: Pavel Kokal, box 172 blagajnik: Ivan Jereb, box 28; vti v Universal, Pa.

Postaja štev. 39:
 Predsednik: Karol Kolarič, box 666; tajnik: Ivan Kosarok, box 796; blagajnik: Andrej Zagari, box 794; vti v Red Lodge, Mont.

Postaja štev. 40:
 Predsednik: Alejzij Jeraca, box 129; tajnik: Matija Vehar, box 286; blagajnik: Ivan Remec; vti v Superior, Wyo.

Postaja štev. 41:

Predsednik: Alojzij Sternat, RR No. 2; tajnik: Ivan Horacek, RR No. 2; blagajnik: Mihal Krule, RR No. 2; vti v Mulberry, Kans.

Postaja štev. 42:
 Predsednik: Vincent Ramnikar box 35; tajnik: Ivan Reben, box 108; blagajnik: Ivan Pole, box 62; vti v Winter Quarters, Utah.

Postaja štev. 43:
 Predsednik: Alojzij Debevec, box 14; tajnik: Ivan Milavec, box 55; blagajnik: Ivan Rovan, box 70; vti v Dodson, Md.

Postaja štev. 44:
 Predsednik: Franc Garantini, box 39; tajnik: Anton Seljak, box 56; blagajnik: Ivan Bregar, box 118; vti v Franklin, Kans.

Postaja štev. 45:
 Predsednik: Simon Grošelj, box 123, Penn Sta.; tajnik: Fr. Demšar, box 253, Manor, Pa.; blagajnik: Ignac Pajar, box 117, Penn Sta., Pa.

Postaja štev. 46:
 Predsednik: Ivan Miklaue, box 227; tajnik: Josip Kreus, box 132; blagajnik: Rok Firm, box 519; vti v Frontenac, Kans.

Postaja štev. 47:
 Predsednik: Matt Kos, box 227; tajnik: Matt Galicic, box 207; blagajnik: Lovrene Bašel, box 131; vti v Cudy, Pa.

Postaja štev. 48:
 Predsednik: Anton Jurjavčič, box 351; tajnik: Ivan Božič, box 152; blagajnik: Frank Rijavec, box 361; vti v E. Palestine, Ohio.

Postaja štev. 49:
 Predsednik: Jernej Hafner, box 95, Federal, Pa.; tajnik: Vineene Vidman, box 41, Presto, Pa.; blagajnik: Ignac Krek, box 74, Burdine, Pa.

Postaja štev. 50:
 Predsednik: Jernej Hafner, box 95, Federal, Pa.; tajnik: Vineene Vidman, box 41, Presto, Pa.; blagajnik: Seja vsako prvo nedeljo.

Postaja štev. 51:
 Predsednik: Ivan Janmik, RR. 3; tajnik: Ivan Zakrajski, R. 3, box 57; blagajnik: Blaž Sile, R. 3; vti v Columbus, Kans.

Postaja štev. 52:
 Predsednik: Anton Planinšek, Butte, Mont.; tajnik: Ivan Miklich, Corvin Springs, Mont.; blagajnik: Anton Planinšek, Butte, Mont.

Postaja štev. 53:
 Predsednik: Vinceen Arh, 1 Rikenbaker St., N. S.; tajnik: Franc Kreske, 5106 Natrona Ave.; blagajnik: Josip Kos, 5732 Natrona Ave.; vti v Pittsburgh, Pa.

Postaja štev. 54:
 Predsednik: Anton Kos, RFD. 1, box 125; tajnik: Frank Novak, RFD. 1, box 623; blagajnik: Al. Bregar, RFD. 1, box 1

Inkorporirana dne 24. januarja 1901 v državi Minn.
sedež v ELY, MINN.

GLAVNI URADNIKI:

Predsednik: MIHAEL ROVANŠEK, R. F. D. No. 1, Conemaugh, Pa.

Podpredsednik: LOUIS BALANT, Box 106, Pearl Ave., Lorain, Ohio.

Glavni tajnik: JOSEPH PISHLER, Ely, Minn.

Glavni blagajnik: GEO. L. BROZICH, Ely, Minn.

Blagajnik N. S.: LOUIS COSTELLO, Salida, Colo.

VRHOVNI ZDRAVMNIK:

Dr. JOSEPH V. GRAHEK, 843 East Ohio Street, Pittsburgh, Pa.

NADZORNIKI:

JOHN GOUZE, Box 105, Ely, Minn.

ANTHONY MOTZ, 9641 Avenue "M", So. Chicago, Ill.

JOHN VAROGA, 5126 Natrona Alley, Pittsburgh, Pa.

POROTNIKI:

GEO. J. PORENTA, Box 176, Black Diamond, Wash.

LEONARD SLABODNIK, Box 480, Ely, Minn.

JOHN RUPNIK, Box 24, S. R., Belmont, Pa.

GOSPODARSKI ODBOR:

JOSEPH PLAUTZ, Jr., 432 — 7th St., Calumet, Mich.

JOHN MOVERN, 483 Mesaba Ave., Duluth, Minn.

MAT. POGORELC, 7 W. Madison St., Room 605, Chicago, Ill.

ZDRAVEVALNI ODBOR:

RUDOLF PERDAN, 6024 St. Clair Ave., N. E. Cleveland, Ohio.

FRANK SKRABEC, Stk. Yds. Station RFD, Box 17, Denver, Colo.

FRANK KOCHEVAR, Box 386, Gilbert, Minn.

Vsi dopisi, tikajoči se uradnih zadev, kakor tudi denarne pošiljatve, naj se pošljajo na glavnega tajnika Jednote, vse pritožbe pa na predsednika porotnega odbora.

Na osebna ali neuradna pisma od strani članov se ne bode oziralo.

Društveno glasilo: "GLAS NARODA".

Naročnino na Glasilo Jugoslovanske Katoliške Jednote sprejemamo le URADNIM POTOM.

To se pravi:

Noben član nam ne more poslati pristojbine za Glasilo sam, niti potom našega zastopnika, niti potom odbornika tega ali onega društva J. S. K. J.

Vsek prispevec za Glasilo mora biti poslan potom društvenega odbora oziroma potom glavnega odbora Jugoslovanske Kat. Jednote.

To naj vpoštevajo tudi oni, ki so naročniki Glas Narda in ki hočejo imeti razen Glasila še ostale številke za \$2.50 na leto.

Vpoštevali bomo le naročila, sprejeta oziroma poslana potom društvenih uradov.

Uredništvo.

Rejenka.

POVEST.

Spisal dr. Ivan Pregelj.

(Konse.)

VIII.

Saj bi že radi zaključili to žalostno povest, pa je še ne moremo. Sreč se cloveku trga, ko vidi, kako lepi sklepi tolikokrat padajo v njé, se pozablja. Ne bila bi zemlja dolina solz, če bi ne bilo tega prokletstva nad nami.

Tako in enako je morda mislil tudi domaći gospod župnik, odhajače iz cerkve, kjer je bil izpostavljen zadnjemu očevico svoje nocej — Zagrebarsko. Prišla je bila k velikonočni spovedi. Vse svoje krize, bolesti, skrbi je bila potoljala duhovniku. Ozdravljenja in okrepčanja je sedaj klečala pred oltarjem ter vodila za moza, za otroka, za prijatelje in neprijatelje...

Le redkokrat je mogla priti sem iskat tolažbe. Imela je doma posla čez glavo, a tolažbe je bila tako zelo potrebna.

"Nosi udano svoj križ in odpusaj!" Tako se je bil poslovil duhovnik od nje; ko pa je zapiravatrica pri spovednici, slišala ga je šepetati: Bog in njegov misel teboj!

"Bog in njegov misel teboj!" Te besede so ji zvonele po ušesih, ko je vstala, ko je drugo jutro hitej v cerkev in ves dan do večera ko je Peter zopet prišel pozno domov.

Od onega dneva Peter ni več ravngrajal. Tudi v vas nekaj časa ni več zahajal, a dolgo pa le ni utrpel. Žena je že uvidela, da ji ne preostane nič drugega kakor močno nositi svoj križ. Še nekde drug se je iz ljubezni do bližnjega neprostenato trudil, da bi otel mnogočaka in pogublja. Noč in dan je delal gospod župnik na to, da je vabil ljudi sebi, v domač izobraževalno društvo. Zbiral je mladeniče in može, nisl jih je poti in igrali. Skupaj z njimi se je veselil. Ali brez koristil? Pa... ni za-

stonj grdo gledala za njim izrečica, ker je vsak dan inčeljan pivec. Prišla so pa še kedaj, a videlo se jem je na prvi mah, da smatrajo te obiske za izredne.

Pri krēmaricu pa so tam vkorujičniji piveci pili naprej ter zahvaljali ček vodopivec in "Marijine hčere", čez duhovnike in društvo. In mogoče je ravno strali pred sravnjenjem mnogega zavetje iz župnikovih v gostilničarki ne roke nazaj. Saj se je pa tudi tako lepo sedelo pri nji, med velenimi gosti. Njeno vino je bilo izborni, njene besede vabljive in sladke ter prešerata njeni smeh.

Ko je Peter prvič iznova šel do li, si je res mislil: Enkrat moram tako ali tako stopiti dol: saj moram zaradi tistega donarja še tudi eno zinj.

In jo je tudi zinil, toda kdaj. Tisti dan še ne, tudi ne drugi dan in se dolgo ne. Ko pa je nekot pričel o tem, ni več sam dobro vedel, zakaj, ker ženi dane obljubuje bilo že danovo pozabljenje.

"Ali ti se krade?" je vprašala krēmarica.

"Kdov pravi, da krade? Ona pa že ne, tegu ne reci več o njej. Sama se raje poglej!" se je zavzel Peter za ženo.

Ona je vdariła v smeh.

Ali nisem pravila, da ga že imam za vratom? Peter, saj se mi smisli?

Njemu pa ni bilo nič dobro pri sreču. Jezno je pogledal po gostilničarki, ki so se z gostilničarko vred smisli.

"Molcite!" je zavpil. "Tukaj sem izgnbil denar, tu, prav tu! Tu bi moral biti — pa ga ni."

Gostilničarka je od jeze poblede.

"Jutri ponoviti to, če hočeš. Danes ne poslušam, ker si danes nijan. Spat pojdi!"

Vstala je bila, tudi Peter je vstal.

"Kdo si ti?" je vprašal srdito. Oči so mu kar gorele; očividno je imel manen, jo udariti.

V tem hipu pa sta vstopila dva nova gosta v sobo — Juri in že nek drug možkar, ki sta se bila v trgu zakasnila. Vzrikuju, je krēmarica lepo zamisnila, zoko-po-

zraku in stopila k novovstopivšemu. Prinesla jima je vina in sedla je k njemu ter začela govoriti z Jurijevim spremjevalem.

Peter je bil zaporedoma izpraznil par kozarev in prazna je stala pred njim stekljenica.

"Primesi vina!" je zaklical. Gostilničarka pa ni hotela slišati.

"Vina mu prinesi še! Ali ne viši, da je že vse prazno?" je zaklical eden izmed gostov.

"Ali ga še nima dolvod?" reče gostilničarka ter vzame prazno posodo.

Petra so gostje pogovarjali, in ko se je kremerice vrnila, so jo prisili, da je sedla k Peteru zopet nazaj.

"Ce je pa tak —!"

Peter je postajal pijan.

"Kaj pa dražis in zbadava, če te clovek po nič ne vpraša."

"Glejte, glejte!" Jaz dražim in zbadava! Ali ni morda on sam začel?" se je branila gostilničarka.

Gosti so ju mirili, in polagom sta se onadvra res pomirila in zedinila.

Goverili so brez odmora, kakor pijanci, vsi naenkrat; in tako gradilo so začeli govoriti, da je postajalo Jurija sram. Misil si je: Oj, če bi ona revica doma vedela, kaj tukaj govorje, in najbolj že on — njen mož...

Laskavo in sladko je pričela gostilničarka, govoriti Petru ter zapeljivo mezikat z očmi.

"Vidiš, Peter", mu je rekla, "kako si srečen! Lepo posestvo imaš in pridno ženo, ki se namesto tebe dela. Pa lepa je tudi, lepa —"

Juri ni mogel razumeti, ali so ljudje tako pijani, ali tako ludovi.

Pesti so se mu nehotje krile; tovariš ga je grdo gledal in ga silil, naj piše, da pojedeta.

Gostje so se gostilničarkinim besedam na ves glas smejavili. Peter se je zibal na stolu; hudo je bil vinjen.

"Da, pridna in lepa", je mrmadal. Bil je edini, ki ni še več umel.

Juri in tovariš sta vstala in plačala.

"Pa pojdi z menoj, Peter, greva skupaj", je potkal fant Peter na ramo.

"Kaj?" je zazidal Peter.

"Pravi, da te žena doma čaka, sama je, pa joče se", je smeje se vpljal Petrov sosed.

Peter je planil pokoncu in zapjal Juriju v obraz:

"Pa jo pojdi ti tolažit! Saj je ne bo prvič!"

Juri je prebledel, tovariš ga je povlekel za seboj. Odšla sta.

"Ali sem ga dal?" se je zakral Peter in padel nazaj na stol.

IX.

Temna noč je bila, da se niti za ped ni video predse. Bilo je ravno v muljih in po polnoči je bila megla zakrila zvezde. Juri, stopevši s tovarišem iz gostilne, je skoraj padel, ker se je bil zadel ob prag.

"Priči no k sebi! Kaj bi s pimejcem..." je dejal spremjevalec, popoldan pa je bil tak lep.

"Saj mi ni nič. Toda tak: no!" odgovarja Juri.

"K nam pojdi nočoj; kaj bi po temi lažil v Globel", ga vabi spremjevalec.

"Pa jo pojdi ti tolažit! Saj je ne bo prvič!"

Juri je prebledel, tovariš ga je povlekel za seboj. Odšla sta.

"Ali sem ga dal?" se je zakral Peter in padel nazaj na stol.

X.

In potem je bilo prišlo nad njeno, česar se je bala, česar je čakala z grozo tolkokrat kar je visele kolena seca nad njeno dušo v vseh teh dnevnih žalostih in gorja.

Prinesli so ga bili domov, bil je mrtev. Globoka rana mu je zjala na glavi, prav na istem mestu kot takrat, samo da je bila sedaj večja ter da je bil on sedaj mrtev — mrtev. Padla je v globoko nezavest, neprostenato je visela nad njeno slike krvavega prizora; grozno je bila rana. Ležala je ji nekaj nezgodnega na prsih; strah ni zapustil njenega sreca. In potem je vse izginjalo, za dolgo.

Nenakrat pa je zlastila ob sebi glasove ter odprla oči. Ležala je Skozi zagrnjena okna je vjhajalo nekaj solnčnih žarkov v sobo in igralo po edeji. Dve ženice sta stali ob postelji. Iz kuhinje se je zaslišala koraki, nekdo je vstopil. Spoznala ga je takoj; bit je oni zdravnik, katerega je pred leti privzel star Zagrebark ranci.

"Prikači mi, kaj je?" je zavpila Peter.

"Kaj je?" je zavpila Jure.

V smrtni senci.

Baltička povest.

Spisal Bogdan Vened.

(Nadaljevanje).

XXII.

In res se Krutove prišli kmalu pod poveljstvom Gorazda. Mestovjevega sina iz Nove Bukovice, in si res skrhal in polomili zobje ob leničnem utrdbach.

Krat sam ni mogel na jug. Preobložen je bil z delom na severu. Tam je imel imenitnega delodajala: danekega kralja Svena Astridsona.

Vojnik Gojnik je bil s poslužilcem Ljubivojem, Dragomirovin sinom, po mnogih težavah in ovičah prišel živ in cel na Dansko k Svenu in Siriti. Trikrat sta bila sicer pada Krutovec v roke, a vsako pot se jima je tudi posrečilo švigniti in spozeti iz njegovih rok malik dvena gladiških jeguljicama ali zlatoluskima ribicama.

Kralj je s knezijo Sirito, s knezovčenom Henrikom in z vojninkom Godimirom, ki je bil že pred tedni strečno došpel na Dansko in je svojega dobrega prijatelja poslužilca najbolj nestripc pričakoval, vsprelj z burno hlastimi vprašanji, kako in kaj: Ali bode hajz in z nameranin pohoodom v Bodriče ali ne? Kdaj naj odplovijo Deneči s svojimi vesli v Baltsko morje?

Jeznoriti "kralj otec", kakor so Svena imenovali podaniki zaradi premnogih otrok, ki jih je imel z raznimi ženami, je bil zadnje tedne že kar hud, ko ni bilo iz Bardevika tako dolgo nikakega obvestila, tako hud, da ga je knezinja Sirita komaj uteševala.

"Udarim pa sam po Krutu, ko imam enkrat vesla že pripravljena", je rekel nevoljen. "Pa bode tudi plen samo moj."

Sirita ga je mirila z vso žensko zgovornostjo in preprvevalnostjo, naj vendar še malec malo potripi: saj pride zatrudno kmalu seljadnik iz Bardevika s takimi ali takimi sporočili. In znaga bode zatrudno gotovejša in sijajnejša, če napadejo Kruta od juga in severa hkrati.

No, prišel je slednjič iz Bardevika sel-poročnik, Gojnik z Ljubivojem.

"Pa naj bode!" je potolažen rekel Sven. "O Veliki noči torej Dobro. Bodemo pa odjadrali po plen sami moj."

Sirita ga je mirila z vso žensko zgovornostjo in preprvevalnostjo, naj vendar še malec malo potripi: saj pride zatrudno kmalu seljadnik iz Bardevika s takimi ali takimi sporočili. In znaga bode zatrudno gotovejša in sijajnejša, če napadejo Kruta od juga in severa hkrati.

No, prišel je slednjič iz Bardevika sel-poročnik, Gojnik z Ljubivojem.

"Pa naj bode!" je potolažen rekel Sven. "O Veliki noči torej Dobro. Bodemo pa odjadrali po plen sami moj."

In zbral je nič manj kot stotinsko vozstvo in odpul, točno po dogovoru, velikonočni ponedeljek na jug v Vzhodno morje. "Prijemam selvikam naproti!" je rekел pogorljivo.

Nameraval je prvočno bliskoma prodreti v ljubeško loko, napast ali osvojiti Krutove brodovje, potem pa naskočiti in zavzeti Ljubek.

Ali ke se je približal ljubeške mu zalivu in zagledal od daleč bodriško-rujsko brodovje, mogočno-maločrno ter samozavestno in znotegestveno se zibajoče na valovih, pa prvi pogled pripravljeni vsprejeti bitko s še takmočnim brodovjem, se je kralj prefašlil:

"Hm, s takimi kljuni se ni varno poljučovati! Nekaj kljunov bi sicer že odgriznil in edbil, toda pri tem poljučovanju in objemanju bi tudi sam dosti trplj in potrl preveč svojih kljunčkov. Tega pa ne maram. Kaj bi maredil! Drugod kje poizkusim prej bojno srečo. Na, jo že inam. Odplohnu na jug v Vzhodno morje. "Prijemam selvikam naproti!" je rekeli pogorljivo.

Nameraval je prvočno bliskoma prodreti v ljubeško loko, napast ali osvojiti Krutove brodovje, potem pa naskočiti in zavzeti Ljubek.

Ali ke se je približal ljubeške mu zalivu in zagledal od daleč bodriško-rujsko brodovje, mogočno-maločrno ter samozavestno in znotegestveno se zibajoče na valovih, pa prvi pogled pripravljeni vsprejeti bitko s še takmočnim brodovjem, se je kralj prefašlil:

"Hm, s takimi kljuni se ni varno poljučovati! Nekaj kljunov bi sicer že odgriznil in edbil, toda pri tem poljučovanju in objemanju bi tudi sam dosti trplj in potrl preveč svojih kljunčkov. Tega pa ne maram. Kaj bi maredil! Drugod kje poizkusim prej bojno srečo. Na, jo že inam. Odplohnu na jug v Vzhodno morje. "Prijemam selvikam naproti!" je rekeli pogorljivo.

Nameraval je prvočno bliskoma prodreti v ljubeško loko, napast ali osvojiti Krutove brodovje, potem pa naskočiti in zavzeti Ljubek.

Ali ke se je približal ljubeške mu zalivu in zagledal od daleč bodriško-rujsko brodovje, mogočno-maločrno ter samozavestno in znotegestveno se zibajoče na valovih, pa prvi pogled pripravljeni vsprejeti bitko s še takmočnim brodovjem, se je kralj prefašlil:

"Hm, s takimi kljuni se ni varno poljučovati! Nekaj kljunov bi sicer že odgriznil in edbil, toda pri tem poljučovanju in objemanju bi tudi sam dosti trplj in potrl preveč svojih kljunčkov. Tega pa ne maram. Kaj bi maredil! Drugod kje poizkusim prej bojno srečo. Na, jo že inam. Odplohnu na jug v Vzhodno morje. "Prijemam selvikam naproti!" je rekeli pogorljivo.

Nameraval je prvočno bliskoma prodreti v ljubeško loko, napast ali osvojiti Krutove brodovje, potem pa naskočiti in zavzeti Ljubek.

Ali ke se je približal ljubeške mu zalivu in zagledal od daleč bodriško-rujsko brodovje, mogočno-maločrno ter samozavestno in znotegestveno se zibajoče na valovih, pa prvi pogled pripravljeni vsprejeti bitko s še takmočnim brodovjem, se je kralj prefašlil:

"Hm, s takimi kljuni se ni varno poljučovati! Nekaj kljunov bi sicer že odgriznil in edbil, toda pri tem poljučovanju in objemanju bi tudi sam dosti trplj in potrl preveč svojih kljunčkov. Tega pa ne maram. Kaj bi maredil! Drugod kje poizkusim prej bojno srečo. Na, jo že inam. Odplohnu na jug v Vzhodno morje. "Prijemam selvikam naproti!" je rekeli pogorljivo.

Nameraval je prvočno bliskoma prodreti v ljubeško loko, napast ali osvojiti Krutove brodovje, potem pa naskočiti in zavzeti Ljubek.

Ali ke se je približal ljubeške mu zalivu in zagledal od daleč bodriško-rujsko brodovje, mogočno-maločrno ter samozavestno in znotegestveno se zibajoče na valovih, pa prvi pogled pripravljeni vsprejeti bitko s še takmočnim brodovjem, se je kralj prefašlil:

"Hm, s takimi kljuni se ni varno poljučovati! Nekaj kljunov bi sicer že odgriznil in edbil, toda pri tem poljučovanju in objemanju bi tudi sam dosti trplj in potrl preveč svojih kljunčkov. Tega pa ne maram. Kaj bi maredil! Drugod kje poizkusim prej bojno srečo. Na, jo že inam. Odplohnu na jug v Vzhodno morje. "Prijemam selvikam naproti!" je rekeli pogorljivo.

Nameraval je prvočno bliskoma prodreti v ljubeško loko, napast ali osvojiti Krutove brodovje, potem pa naskočiti in zavzeti Ljubek.

Ali ke se je približal ljubeške mu zalivu in zagledal od daleč bodriško-rujsko brodovje, mogočno-maločrno ter samozavestno in znotegestveno se zibajoče na valovih, pa prvi pogled pripravljeni vsprejeti bitko s še takmočnim brodovjem, se je kralj prefašlil:

"Hm, s takimi kljuni se ni varno poljučovati! Nekaj kljunov bi sicer že odgriznil in edbil, toda pri tem poljučovanju in objemanju bi tudi sam dosti trplj in potrl preveč svojih kljunčkov. Tega pa ne maram. Kaj bi maredil! Drugod kje poizkusim prej bojno srečo. Na, jo že inam. Odplohnu na jug v Vzhodno morje. "Prijemam selvikam naproti!" je rekeli pogorljivo.

Nameraval je prvočno bliskoma prodreti v ljubeško loko, napast ali osvojiti Krutove brodovje, potem pa naskočiti in zavzeti Ljubek.

Ali ke se je približal ljubeške mu zalivu in zagledal od daleč bodriško-rujsko brodovje, mogočno-maločrno ter samozavestno in znotegestveno se zibajoče na valovih, pa prvi pogled pripravljeni vsprejeti bitko s še takmočnim brodovjem, se je kralj prefašlil:

"Hm, s takimi kljuni se ni varno poljučovati! Nekaj kljunov bi sicer že odgriznil in edbil, toda pri tem poljučovanju in objemanju bi tudi sam dosti trplj in potrl preveč svojih kljunčkov. Tega pa ne maram. Kaj bi maredil! Drugod kje poizkusim prej bojno srečo. Na, jo že inam. Odplohnu na jug v Vzhodno morje. "Prijemam selvikam naproti!" je rekeli pogorljivo.

Nameraval je prvočno bliskoma prodreti v ljubeško loko, napast ali osvojiti Krutove brodovje, potem pa naskočiti in zavzeti Ljubek.

heče brati Sven še prave lovorike. Sven, le pogum in jasne na de v bodočnost!"

Tako je govoril Sven.

Gojnik, Godimir in Ljubivoja, ki so bili z njim odrinili z Danskega, da prisostvujejo vojni kot gledali in pomagali, je v Svetem pristanišču skrivoma izkral in postal k Budivoju s posločilom, da je on že v baltiških vodah, sam je pa z danskim ladjevjem odjadral v severno smer.

Se prvo noč po odhodu iz Ljubiskega zaliva je pa premenil tir svojemu brodovju in krenil proti Velegradu. Z največjo brzino je vesel, hitro kot misel.

Toda boginja Sreča zaenkrat še ni hotela veslati z njim.

Menil je, da bode prisel v velegrajski pristan nedenoma, neprisakovano, kakor cikcakasti bliski, kar strela z jasnega neba. Pa kaj je doživel! Kakšen vsprejem!

Privesil je na večer v pristan;

tobene ladje nikjer, samo nekaj plasniti ribiških čolnjev, bežečih kot plašne ptice pred nevihto.

"Tu le bude prilika, kar hitro na kopno!"

In je brž odpadal v čolnih odleki moštva proti suhi zemlji z naročilom, naj se izkrajo, oplemijo bližnja sela, če jim bode pa kazalo varno, naj z lastavičjo histrstjo polete še v sam Velegrad.

Ali kako kmalu bi bil izgubil s tem nepremisljenim poveljem vse odpolno moštvo!

Njegovi vojniki so se izkrali. Nihče jih ni ustavljal. "Danci, Danci!" so vpile ribiške obrežne sponce v imenom nadknabnem.

In utrdil je Velegrad, da je bilo vpletalo; in plaho bežale iz svojih koč Šume.

"Jadno naprej! Kar nad Velegrad! Tam dobimo najlepši mestni plen!" je povlejval danski zapovednik Olaf.

In vojniki so kajpada šli, morali iti s koraki Agamenonovimi Šumom, s kozi katero je bila pot v bodriško prestolnico.

Vse naokoli je bilo tiho. Le starci ponočnjaj skovir je motil svečani nočni mir.

Svenove so sli s koraki tihini pritajeni, tiko kot strahovi.

Plamenje jim ni bilo treba, saj ne bilo imelo že pričagan milijon svojih luč.

In na Dene se je hipoma vsula, od desne in leve, grozna toča strupenih pušč.

"Danes je prišel na prejedanje.

In na Dene se je hipoma vsula, od desne in leve, grozna toča strupenih pušč.

"Uđri netopirja!" je zagremel prejšnji orjaški zapovedovalni glas, predno so se še Dene osredili s strahu, ki jih ga je zavdal nemadni napad, in začelo je deževati na nje kamenje, da je bilo strahota. Ikrati so pa Dene posrečenci zapazili, da skaečajo nad nje z desnega in levega brda bodriški vojniki kot brzonohe.

Prenehal je in se globoko odahnil.

"V nedeljo teden je bil Kremeniški semeni. Vsi fantje so sli v krēmo, samo jaz nisem smel. Stegli so se z Žerjavolenski fanti in Kremeniški bi bil teperi, ko bi ne bili pomirili obojih možje. Če bi bil še jaz pri njih, gotovo bi bili Žerjavolenski napoldili. In pa to večno strahova se strahovanje! Od zore do mračne noči: pazi, varuj se, ne hođi, ne bodi, in zlodje vedi, kaj še vse nepotrebne."

Zdaj je začel prav glasno govoriti:

"Tako ne bo šlo dolgo. Zdaj sem že v osmennjem letu in ne bodo več ravnili z mano tako otroče."

Tako se je ogrel, da je govoril vedno glasnej.

Kar se vzdigne iz grmovja moška postava. Oče je tu pocival, ker ga je žrt nekoliko upenala.

"Tako toraj misliš", mu je rekel oče, "tako hvaležnost kažeš staršiški, ki moč in dan zate skrb. Opravljam pa vse kaj več, kot še tako dober hlapec. Pa ne enkrat me ne puste zvečer na vas, kjer drugi fantje prepevajo."

Prenehal je in se globoko odahnil.

"V nedeljo teden je bil Kremeniški semeni. Vsi fantje so sli v krēmo, samo jaz nisem smel. Stegli so se z Žerjavolenski fanti in Kremeniški bi bil teperi, ko bi ne bili pomirili obojih možje. Če bi bil še jaz pri njih, gotovo bi bili Žerjavolenski napoldili. In pa to večno strahova se strahovanje! Od zore do mračne noči: pazi, varuj se, ne hođi, ne bodi, in zlodje vedi, kaj še vse nepotrebne."

Zdaj je začel prav glasno govoriti:

"Tako ne bo šlo dolgo. Zdaj sem že v osmennjem letu in ne bodo več ravnili z mano tako otroče."

Tako se je ogrel, da je govoril vedno glasnej.

Kar je prav in pošteno, tega nikdo ne brani: postopanja, počevanje in pisanje.

"Kar je prav in pošteno, tega nikdo ne brani: postopanja, počevanje in pisanje pa ne sploh."

"Kar je prav in pošteno, tega nikdo ne brani: postopanja, počevanje in pisanje pa ne sploh."

"Kar je prav in pošteno, tega nikdo ne brani: postopanja, počevanje in pisanje pa ne sploh."

"Kar je prav in pošteno, tega nikdo ne brani: postopanja, počevanje in pisanje pa ne sploh."

"Kar je prav in pošteno, tega nikdo ne brani: postopanja, počevanje in pisanje pa ne sploh."

no oholo govoril. Držal se je pa vendar tako kisko, kakor človek, ki so mu ravnokar vrane smedle kruh, in grdo kot pekleniček, če mu je prav izpod rok spolzel za pek.

Besen je bil, jezen na vse: nase, na svojice in seveda zlasti na lokave Bodriče, ki so ga tako prekali, nabiili in prepodigli. V prvi besnosti ni vedel, nad kom bi se znesel. In kaj malo

ED. STILGEBAUER

PEKLO.

Roman iz sedanje vojne.

Za G. N. pridelil J. T.

(Nadaljevanje).

— Kot si naročil, ob osmih, kaj ne... Točno ob osmih. — Ali pa... — Da, da, je že dobro, ob osmih. — Bon pa ob osmih prišel. — Strašno veliko dela imam, moj ljubi otrok. Ko je bil najboljše volje, ji je rekel vedno "ljubi otrok". — Bon pa žel po večerji malo v vojašnico. — Strašno dela... že glavo dela. — Gosta bomo imeli pri večerji — pravi ona boječe. — Saj imamo vendar vedno gosta, moj ljubi otrok... Adolfa. — Adolfa ni se nikdar manjkalo... Pa da bi ga nočoj ne bilo... Pozdravljenia.

Zadnje besede je izpregovoril med vratmi in izginil po stopnicah.

4.

Poi ure zatem stopi v salon Adolfov služabnik Weiss, salutira in reče:

— Gospod stotnik mi je naročil, naj prinesem vam, gospa, te etveticie.

Ona vpre svoje jeklenosivkaste oči vanj in narahlo prikima.

— Te rože so iz vrta gospoda stotnika, kaj ne?

— Da, gospod stotnik jih ne da nikomur razen Vam.

— Da, Weiss, jaz prav dobro poznam te rože. — Ali imate še kako drugo naročilo, prijatelj?

Sama ni vedela, zakaj ga je to vprašala.

— Gospod stotnik je rekel, da bo tudi on prišel, da bo kmalu prišel.

— Tako? — No, dobro, Weiss.

Služabnik je hotel oditi.

— Počakajte. — Vzemite ono vase z omare, — Vi ste večji, laže dosežete. — Tako. — Zdaj pa takoj v vodo žnjimi, da ne ovezemo.

Zatem je poklicala Marijo in ji naročila, da naj prinese sveže vode.

— Počakajte še malo Weiss! — S pisalne mize svojega moža vam nem par pravih havank. — Nate Weiss, to vzemite za spomin od men.

— Najlepša hvala, gospa.

— Poslušajte, Weiss!

— Da, gospa.

— Kako se počuti gospod stotnik? — Ali Vam je kaj povedal?

— Ničesar mi ni povedal. — Po sobi godi, žvižga in poje. — Večeraj zvečer je sedel pri klavirju, igral in pel.

— Kako je pa Vam pri sreču?

— Ne razumem Vas, gospa.

— O čem premljujete? — Saj boste tudi Vi sli na bojišče... v smrt... dragi prijatelj.

Melanija se je prestrašila svojih lastnih besed. — Tako hudo mi mislila, pa ji je šla besed kar sama od sebe iz ust.

Weiss se je začel prestopati ter vrteći v rokah kapo in ni vedel, kaj bi odgovoril.

— Moj Bog, gospa, kako bi mi bilo pri sreču! — Jaz imam nevesto.

— Vsi vojaki imajo neveste. — Vsak vojak mora imeti nevesto oziroma dekleta.

Mladenič je zardel.

— Toda ne tako, gospa. — Jaz imam pravo nevesto.

— A tako? — Torej pravo nevesto, s katerim se hočete poročiti?

— Da, res, gospa. — Septembra bi se vrnil domov k svojim staršem. — Starši me že dolgo čakajo, pa tudi Lojzka me čaka, Lojzka, hči premožnega kneza.

— Saj so ravno taki ijdije kot smo mi — ji je šimlo v glavo,

— zatem je pa glasno nadaljevala:

— V par meseh se boste vrnil kot zmagalec. — In takrat bo Lojzka Vaša.

— Upam, da bo res tako, gospa. — Mislim, da bomo dobro načestili Francoze.

— Nikar ne pozabite na Ruse in Angleže, Weiss!

— Ne, ne bom pozabil.

Melanija se obrne in začne zopet brskati po pismih.

Ko je odšel služabnik, je vstopila Marija Hof.

Stala je sredi sobe in se nestrinjno prestopala z noge na nogo.

Melanija se ni zanjo niti zmenila.

Slednjie se vseeno ozre rekoč:

— Kaj pa je, Marija?

— Predno je gospod odšel, je bil pri meni v kuhinji.

Melaniji se je zdele kol da bi ji kdo prisoli gorko klofuto.

Vendar ne izda svoje razburjenosti, ampak mirno vpraša:

— Po kaj je prišel gospod major k Vam v kuhinjo?

— Gospod major je predvrgačil jedilni list.

— Saj vendar ne bova sama. — Ali ne veste, da bova imela gost?

— Gospod major pravi, da naj bo namesto kokoši pečenka.

— Tako? — Gospod stotnik Adolf pa ne je pečenke. — Potem takem pripravite oboje: pečenko in kokoši. — Oboje, da veste. — Zdaj pa pojide, gospa Marija.

— Dobro, gospa... Samo če ne bo gospod major jezen...

Melanija se nasloni nad vase in začne duhati rože.

Adolf je bil samo godbenik, pač pa tudi velik prijatelj etveticie.

Ko se je bil preselil v svojo hišo, je začel takoj obdelovati vrt.

Z Melanijo sta izbrala najboljša semena za najlepše etveticie.

Tudi Marija Hof se prav dobro spominja tistih časov.

Melanija gleda v daljavo. se opaja z vonjem in se smehla. Večika solnčna obla se je začela skrivati za gricevjem. — Preko Rena je zapihal hladnejši vetr.

Vse to napoveduje bližajočo se noč.

Melanija zapre vrata, vodeča na balkon in odvije električno luč. — Rdečasta svetloba se razlije po salonu, v katerem pričakuje Adolf.

5.

Adolf je star kakih šestintrideset let, visok je in lep. Lase imavolite in mehke. — Melanija pozna prav dobro te lase, ker jih je parkrat gladila. — To so bile najlepše ure njenega življenja.

Oči ima modre, njegov obraz razoveda neko prijazno vdanost ni resnost. — Melaniji je bil povedel, da je bila njegova mati angleška rodu, prav tako kot mati onega, ki je bil zaukašal mobilisacijo.

Melanija ga sprejme na pragu in ga odvede v salon. — Ali bi se lahko malo pogovarjal z Vami, gospa? — To bo zadnji pogovor, predno...

— Predno greste na bojišče, kaj ne?

— Ne, predno se vrne Vas soprog.

— Seveda, zakaj pa ne.

— Seda.

— Da, sediva.

Oba umolkneta. — Tedaj odbije ura tri udarce.

— Samo petnajst minut — zajeca on.

— Da, samo petnajst minut — pravi ona vdano.

Berkersburg je zelo točen, kaj ne?

— Da, on je posebnejša točnost.

Melanija. Vi mi niste še nikdar povedali, zakaj je moraloprazaprav tako priti. — No, saj Vas tudi še nikdar nisem vprašal.

Melanija. — Toda kmalo bo čas, da Vas vprašam. — Polk odide zjutraj ob pol šestih.

— Že ob pol šestih?

— Da, tako je v dnevnem povelju. — Pred eno uro sem ga dobil.

— Tako?

— Da, Melanija. — Časa nimava veliko.

Adolfov glas se je tresel. — Njegovo srečje je moralavajdati strašna bol. — Roko položi na sreci in ji pogleda v oči, ki so ji žarele v kojniski modrini.

— Zakaj se je tako zgodoval, Melanija?

(Dalje prihajajo).

To in ono.

Posebnosti iz srednjega veka.

Nekaterim je srednji vek vzor

srednjega življenja. Imel je dosti

dobrega, pa še več samosilnosti in

prevzetnosti. Konrad von Wurz-

burg piše o svojem času: Gewalt

ist auf der Strasse richel (reiche-

lich). Gericht hat man sich ver-

schaut, die Recht steht, krummen,

denim ein Siebel, Fried und

Gnade sind erlahnut. (Po sloven-

ski: Po cestah je veliko sile, so-

diša so brez veljavje, pravica se

je skrivila kot srp, miru in milo

sti skoraj na vod na svetu.)

Kako srečen je bil kmet pod te-

mi viteškimi grajsčaki, naj pri-

čuje ta vest. Nek grof Chalotais

v 17. stoletju je imel veselje

pravice na streših in kmete na

drevesih, s katerih so pobirali

sadje, kot mačke in vrabce postre-

ljati. Markgraf Albrecht braudens-

ki se je sam hvalil, da je se-

zgal 3 samostane, 2 mestni, 19 gra-

dov, 75 sel plemenitav, 17 cer-

kev, 19 fužin, 28 milinov in 170 va-

si s 3000 orali lesa. Pruska divi-

jačina se je kot prod 45. leti na

francosko-belgijskem bojišču, ta-

ki tudi sedaj prav nevhlevred-

no pokazala.

Vlačar in delavec.

Nek vladar, kateremu so opravljali

ministrji vsa dela, tako da

njeni sami ni nič ostalo ka-

kor samo vladarjenje, se je spre-

hal v jutro pred vrat sreče re-

zidence. Naenkrat se mu vrže pod

kolema več ubožnih delaveev, pro-

se ga:

— Veličanstvo, dela, dela pro-

simo!"

— Od sreca rad, moji ljubi otroci! — pristavi vladar; "ali odkod

ga čem vzel? Saj, kakor vidite, jaz sam nimam ničesar delati!"

Poznajo ga.

Strie svojemu nečaku v gostilni:

— Zelaj sem že trikrat klical na-

takarja, ker bi rad plačal. — Ve-

kaj, pokliči ga ti!

Kje je moj brat ANTON HRI-

BAR? Doma je iz Žeravnice pri

Cirknici. Pred 12. leti sem bil

pri njem na Evelethu, Minn.

in kje se sedaj nahaja, mi ni znan.